

7 Ιουλίου 2014

«Can I Believe»

/ Pemptousia.FM

«Can I Believe - Μπορώ να πιστέψω» είναι ο τίτλος του τραγουδιού του Klaus

Kenneth που θα ακούσετε την Τρίτη στις 11:00, στην εκπομπή «Σύγχρονα Μουσικά Ρεύματα». Οι στίχοι του αναφέρονται στις δυσκολίες μιάς σχέσης, πώς ο ένας μπορεί να πληγώσει τον άλλον, τι σημαίνει να «παίρνεις» χωρίς να «δίνεις», τα συναισθήματα που γεννώνται, αλλά και την ελπίδα που υπάρχει πάντα.

«Μπορώ να πιστέψω»

Μπορώ να πιστέψω ότι αυτή θα πρέπει να είναι η μοίρα μου
Είμαι ερωτευμένος - αλλά εκείνη με πέταξε κλωτσηδόν έξω από την πόρτα
Της ζήτησα λίγη συμπόνοια
Αυτή τα γκρέμισε όλα, λέγοντας: Μην με αγγίζεις!

Εδώ λοιπόν βρίσκομαι, και αισθάνομαι κορόιδο
Της τα έδωσα όλα, και εκείνη μου φέρθηκε ψυχρά
Τα μάτια μου είναι καλυμμένα, η καρδιά μου σκοτωμένη
Οι μέρες περνούν και τα λουλούδια πεθαίνουν

Ο ουρανός είναι μαύρος, και οι δρόμοι είναι στενοί
Γλυκές αναμνήσεις γυρνούν σε πικρά βέλη
Συνειδητοποιώ: Έρωτας δεν είναι να «κρατιόμαστε χεράκι - χεράκι»
Αν αγαπούμε, θα πρέπει να είμαστε και φίλοι

Τα μάτια μου αποκαλύπτουν πώς πραγματικά νιώθω
Αισθάνομαι θυμό, αλλά είμαι βαθιά λυπημένος
Ο έρωτάς μου παραμένει, δεν μπορεί να φύγει
Είναι ακόμα το ίδιο, μα εκείνη δεν γνωρίζει

Ο ταχυδρόμος έρχεται, τρέχω φορώντας τις κάλτσες μου
«υπάρχει μήπως κανένα γράμμα για εμένα, μέσα στο κουτί σας;»
Αναπνέω γρήγορα, ο νους μου είναι ακούραστος
Η καρδιά μου πάει να πηδήξει έξω από το στήθος μου

Εσύ είσαι τόσο ψυχρή, και εγώ εδώ καίγομαι
Μην είσαι τόσο σκληρή - γιατί δεν επιστρέφεις;
Έχουμε μια ευκαιρία - την οποία δεν θα πάρουμε
Απλά κράτησε τα χέρια μου - και θα ξεχάσουμε!

Οι φίλοι μου με λένε κορόιδο, να ξέρεις
Εκείνοι λένε: εσύ πάς μακριά εκεί όπου φυσάει ο άνεμος
Αλλά πιστεύω ότι μια μέρα θα επιστρέψεις πίσω

Και τότε ο ουρανός θα ξαναλάμψει γαλανός αντί για μαύρος

Ο έρωτάς μου παραμένει, δεν μπορεί να φύγει
Είναι ακόμα το ίδιο, μα εσύ δεν το γνωρίζεις
Έχουμε μια ευκαιρία - την οποία δεν θα πάρουμε
Απλά προσευχήσου, αγάπη μου, και θα ξεχάσουμε

Οι φίλοι μου με λένε κορόιδο....

«Can I Believe»

Can I believe that this should be my fate
I'm in love - but she kicked me out the gate
I asked her for a little sympathy
She demolished it all, said: don't touch me!

Here I stand , and I feel a fool
I gave her all, and she treated me cool
My eyes are veiled, my heart is killed
The days pass by and the flowers die.

The sky is black, and the streets are narrow
Sweet memories turn into bitter arrows
I realize: love means not 'holding hands'
If we love, we also must be friends

My eyes reveal how I really feel
I'm feeling mad, but I'm deeply sad
My loves remains, it cannot go
It's still the same, but she doesn't know.

The postman comes, I'm running on my socks
«Is there a letter for me , in your box?»
I'm breathing fast, my mind is out of rest
My heart is trying to jump out of my breast

You're so cool, and here I burn
Don't be so cruel - why don't you return
We got a chance - we'll never get
Just hold my hands - and we'll forget!

My friends are calling me a fool, you know
They say: you ran away with the wind to blow
But I believe, that one day you'll be back
And the sky will shine then blue instead of black

My love remains, it cannot go
It's still the same, but you don't know
We got a chance, we'll never get
Just pray, my love, and we'll forget

My friends are calling me a fool.....

<http://bit.ly/1odyI28>